

एक एव भवेदङ्गी शृङ्गारो वीर एव वा ।

अङ्गमन्ये रसाः सर्वे कार्यो निर्वहणेऽद्भुतः ॥ १० ॥

चत्वारः पञ्च वा मुख्याः कार्यव्यापृतपूरुषाः ।

गोपुच्छाग्रसमाग्रं तु बन्धनं तस्य कीर्तितम् ॥ ११ ॥

ख्यातं रामायणादिप्रसिद्धं वृत्तम् । यथा—रामचरितादि । संषयो वक्ष्यन्ते । नानाविभूतिभिर्युक्तमिति महासहायम् । सुखदुःखसमुद्भूतत्वं रामयुधिष्ठिरादिवृत्तान्तेष्वभिव्यक्तम् । राजर्षयो दुष्यन्तादयः । दिव्याः श्रीकृष्णादयः । दिव्यादिव्यः, यो दिव्योऽप्यात्मनि नराभिमानि । यथा—श्रीरामचन्द्रः । 'गोपुच्छाग्रसमाग्रमिति क्रमेणाङ्काः सूक्ष्माः

परिच्छेदरूपाः । अङ्गी प्रधानम् । निर्वहणे उपसंहाराख्यचरमसंघौ । अद्भुत आश्चर्यरसः । कार्ये नायककर्मणि व्यापृताः सव्यापाराः । बन्धनं शुम्भनम् । तस्य नाटकस्य । रामचरितादीत्यादिना प्रसन्नराघवानर्घराघवादीनां ग्रहणम् । महासहायमिति । नानाविधा विभूतिर्नायकाद्यभ्युदयो येभ्यस्ते 'महान्तः सहाया यत्र' इति व्युत्पत्त्यभिप्रायेण । अदिव्यनायका दुष्यन्तादयः । नराभिमानि नरामेदग्रहवान् । ईश्वरे नरत्वस्य बाधाचादृशग्रहो भ्रम एव वाच्यः । स चेश्वरे न संभवतीति । तस्य नरचरिताचरणं तु लोकशिक्षार्थं माययैव, न तु नरत्वाभिमानात् । तदुक्तं पादौ—'मायामानुषचारित्रो महादेवादिपूजितः' इति । श्रीभागवते च—'भ्रात्रा वने कृपणवस्त्रिप्रयया वियुक्तः स्त्रीसङ्गिनां गतिमिति प्रथयंश्चचार' इति ।

१. एक इति । उत्कर्षाधानाय एक एव रसोऽङ्गित्वेन निवेशयितव्य इत्यर्थः । शृङ्गारो वीरो वेति कथनं तु समुच्चितरससूचकम् । तेनोत्तररामचरिते करुणस्य, प्रबोधचन्द्रोदये शान्तस्य चाङ्गित्वमव्याहृतम् । अत एवोक्तं ध्वनिहृता—'प्रसिद्धेऽपि प्रबन्धानां नानारसनिबन्धने । एको रसोऽङ्गीकर्तव्यस्तेषामुत्कर्षमिच्छता ॥' इति ॥

२. निर्वहण इति । निर्वहणसंभावद्भुतरसस्यावश्यकत्वमुक्तं नाट्यशास्त्रे—'सर्वेषां काव्यानां नानारसभावयुक्तित्युक्तानाम् । निर्वहणे कर्तव्यो नित्यं हि रसोद्भूतस्तज्जैः ॥' इति ॥

३. चत्वार इति । इह कार्यपुरुषाश्चत्वारः पञ्च वेति यदुक्तम्, तत्प्रायोनिषमाभिप्रायेणैव । तथा चाष्टादशाध्याये मुनिराह—'न महाजनपरिवारं कर्तव्यं नाटकं प्रकरणं वा । येनात्र कार्यपुरुषाश्चत्वारः पञ्च वा ते स्युः ॥' इति ॥

४. गोपुच्छेति । 'कायं गोपुच्छाग्रं कर्तव्यं बन्धमासाद्य' इति भरतवाक्यं व्याचक्षाणानां मतमेदं दर्शयति—गोपुच्छेत्यादिना ॥